

Start Akutní signály **Recenze** Reflexe Poetika Lacrimosa Hubble telescope Souřadnice Propaganda

Start Recenze KAL – Radio Romanista

NAVIGÁTOR

Start
Akutní signály
Recenze
Reflexe
Poetika
Lacrimosa
Hubble telescope
Souřadnice
Propaganda
Administrátor

TELESKOP

PIONEER NA LAST.FM

Weekly Top Artists:

Kal (53)
Hans Zimmer & James Newton
Howard (17)
Shantel (17)
Dir en grey (13)
Collide (13)
Vicious Art (13)
Coheed and Cambria (12)
Amanda Palmer (12)
The Cardigans (12)
Dimension Zero (11)

04. Jan. - 11. Jan.

KAL – RADIO ROMANISTA

10 Jan 2009

KAL – Radio Romanista (2009 / CD / Asphalt Tango Rec. / balkan gipsy music)

Někteří možná čekáte další vyzobanou recenzi opěvující obecné kouzlo balkánské nebo cikánské muziky. Jenže ve skutečnosti už se Pioneer zdravě nasytil a stál se kritičtějším. K tomu dojde vždy, když se na nějakém dobrém původním nápadu snaží rychle přivítat velký okruh umělců. A je to tak správně, protože nejtěžší je běžet první. Každý další už čte taktiku soupeře před ním, a my tak můžeme jeho výkony hodnotit patřičně ostře. Nuže, srbská KAL působí na scéně přes tři roky a právě v těchto dnech vydávají svou druhou desku. Nejsou však na scéně sami...

Spíše naopak. Poslední roky se tento žánr stává nesmírně populárním, díky čemuž už úspěch rozhodně nikomu nepadne do klína jen tak. Musíte být jiní. KAL se snaží odlišit kombinací tradičních prvků cikánské hudby balkánského poloostrova a trochu protestního punkového výrazu. Jestli to jde dohromady? To si právě nejsem jistý. Nikde neslyším onen bonus, který by z takového spojení plynul. Papírově je to možná dobrá reklama, ale desku k vrcholu nijak neposouvá. Všechno musí nakonec odříct poctivé muzikantství, bez kterého nemáte v tomto oboru šanci.

A tak se na desce setkáváme jak s moderními skladbami postavenými na elektronickém základu (úvodní „Krasnokalipsa“), tak s tradičnějšími kousky jako je „Turkish blues“ vyvedená v typickém žhavém rytmu. To už ale zase neslyšíme nic tak světoborného ani novátorského. Spíše naopak. Jako jindy si i tentokrát užijeme temperamentních housliček, pestré škály dechových nástrojů i nějaké té kytary, ale nic neslychaného až na výjimky prostě nepřichází. Výsledný mix stojí někde mezi českými Gipsy.cz, kteří se již výrazně přiklánějí k Hamplům, a pravými krály z Fanfare Ciocarlia, kteří na svůj muzikantský cirkus jednoduše nedají dopustit. KAL šikovně mixují tradiční lidové prvky a klasické nástroje s velice moderními bicími, výraznou kytarou a výrazně rytmickými samplly, přesně tak je vymezeno jejich teritorium.

Typická je pro tuto desku zejména určitá nevyrovnanost a také pocit, že stále posloucháme hudbu, která za nejlepšími na scéně neustále pokulhává. Některé skladby na ní fungují přesně tak, jak by měly, ale mnohé naopak nefungují vůbec. Moderní a svěží dvojka „Ding deng dong“ tak sice zpočátku trochu nudí a připomíná dětské popěvky, ale po několika posleších se ukáže jako jeden z tahounů desky. Její skočný rytmus a střelená melodie by někomu mohly klidně připomínat francouzské ska. Naopak zmiňovaná skladba „Turkish blues“ je alespoň co se týče hostujících zpěvůl trochu ujetá. Snaha o tradiční zpěv je v ní fakt přehnaná a hlavně v úvodu celkem otravuje uši. Jinak ale představuje skutečně žhavý kousek muziky! Podobně tančivá je i netypická pětka „Pour enfants et personnes sensibles“. Tady je chvějící se zpěv naopak úplně geniální. A vůbec přitom nevádí, že je základní elektronický beat tak jednoduchý. Však o to pravé horko se taky nestará žádná elektronika, ale klasický akordeon a kytara. Mňam! Jeden z nejlepších okamžiků desky!

Moderně pojaté tradice reprezentuje skladba „Romozom“. Blyškají se v ní především smyčce a kytary, ale nečekaně divoké bicí zaručují onen potřebný náskok a odlišující prvek. Pořád to ale není žádný punkové rebelství, na to zapomeňte! Po několika klidnějších okamžicích za doprovodu dívčích vokálů, romantické harmoniky i vášnivě francouzštiny dokráčíme až k výrazně taneční skladbě „Liza“. Nejhutnější samplly signalizují útok nejen na koncertní sály, ale též na některé přístupnější kluby. Už samotný moderní úvod dává tušit, jaké má kapela s některými hity vlastně úmysly. A právě tato celková nejasnost úmyslů stojí album nejvíc bodů. KAL nepředstavují ani vyloženou výzvu k tanci, ale zároveň ani nenabízejí až tolik muzikantsky orientované zážitky. Stojí tak někde na půli cesty a já, i když si několik skladeb skutečně užívám s otevřenou pusou a nohama v pohybu, pořád nevím, kam si desku zařadit. Skladby ještě nemají onen nadhled, jaký nabízí Fanfare Ciocarlia, ale rozhodně se ani nedrží stydlivě při zemi. Dejme tomu, že je tento divoký srbský mix ještě trochu nerozhodný, ale určitě nadějný. Tak mu dejme čas, třeba nakonec mile překvapí. Zatím je to takové „dvoutřetinové“ album. Ani úplně žhavé, ani uměle moderní.

KE HVĚZDÁM

Tomáš Kočko & Orchestr –
16.12.08, Slévárna, Brno
Arcturus – BIO
Nocte Obducta - Sequenzen
einer Wanderung
The Beauty of Gemina – A
Stranger to Tears
Amy Winehouse – I told you i
was trouble

PROPAGANDA

VÝZKUMY

Na zimě mám nejraději:

- Koulování
- Tlusté ponožky
- Mráz za nehty
- Tmu po celý den
- Že předchází jaru
- Nepovím!
- Něco jiného

Hlasovat Výsledky